

Chuyện về người bán bưởi ở đầu cầu Cần Thơ

Tác Giả: Cát Tường

Thứ Sáu, 23 Tháng 7 Năm 2010 04:40

Người đàn bà đen đúa, mặt hằn “vết đời,” hàm răng sún mảy cây... trông thấy chạng ng mu n nhìn.

Nhưng khi nghe bà miêu tả những chuyện nó ngót ngào còn hằn nhằn trái bưởi bà bán ở đầu cầu Cần Thơ, phía bờ Bình Minh (Vĩnh Long). Đó là bà Nguyễn Thị M Vân (54 tuổi, tổ 8, xóm 5, thôn tr n Cái V n, huyện Bình Minh, tỉnh Vĩnh Long).

Vì cha m

Sinh ra tại Cần Thơ nhưng cuộc sống của bà Vân “rày đây mai đó” theo bước chân của cha bà - một sĩ quan QLVNCH - h t Th Đ c, Dĩ An, Sài Gòn...

Công việc hàng ngày của bà Vân ở đầu cầu Cần Thơ.

Chuyện về người bán bắp nướng ở Củ Chi

Tác Giả: Cát Tường

Thứ Sáu, 23 Tháng 7 Năm 2010 04:40

Khi ở Thủ Đức, bà vợ đi học chồng đi làm cơm sáng cùng chồng cho quân đội. Con sĩ quan mà đi làm là do bà nghĩ phải tiếp chồng nên nào đó có kinh nghiệm sáng khi có chồng con. Lãnh được bao nhiêu lương hưu nhà bà đưa hết cho chồng tiếp sức vợ đi đường lương của cha nuôi các em ăn học.

Nhưng đến cái năm 1975, cuộc đời bà chuyển sang cùng bước đau khổ dài đời bấy giờ. Đó là lúc cha bà vợ chồng trung úy truy cập tin Bộ Chỉ Huy Đức Khu Riêng Sắc phải đi “học tập.” Mẹ con bà dắt díu nhau về quê nhà ở Nặng Gò tá túc không xong lại lại xuống quê ngoại ở Củ Chi làm nông cấy ruộng, chồng bộp chộp đi thăm nuôi chồng và cha của gia đình này.

Rồi cha bà mất từ trước. Khi có chính sách di dân sang Miền theo định HO, gia đình bà mang lại, cha bà mất làm đời. Nhưng sự phận chồng mẹ mẫn, vì ông từ còn thiêu mẹ ngày mẹ đi 3 năm tiêu chuộc đời! Vợ là của gia đình bà phải bận rộn với cuộc mưu sinh nhọc nhằn cấy ruộng. Các anh chị em bà làm đời mẹ chuyển đời có tiền lo cho gia đình. Riêng bà đi bán bắp nướng. “Hồi đó tôi không biết lý do gì, chồng biết gì khát bụng đói lú, còn đi tìm tâm là mẹ chuyển cấy xa xa,” bà tâm sự.

Đời nay, cha bà đã 80 tuổi, ở Thủ Đức với người chồng bà là huấn luyện viên thể dục thể thao; còn mẹ bà ở Sài Gòn với người con út, nhà mẹ gánh đời cho bà nhưng bà còn mẹ gánh đời khác cũng không kém phần gian truân.

Vì chồng, vì con

Năm 1975 bà vợ “xóm bắp” và bắt đầu “sáng nghiệp” bán bắp nướng ở Bên Bên Cái Vén. Hàng ngày bà mua bắp tươi của một người thanh niên siêng năng về luộc. Người mua chụm, người bán thiêu nướng tình cảm của hàng ngày càng gần bó sát đời, đi đến thò tay yêu nhau. Và chàng trai bán bắp tên Chông quy tụ đến nhà cô bán bắp tên Vân làm vợ, dù gia đình không đồng ý.

May mắn là vợ chồng bà được người cha chồng cho trú tạm trong căn chòi tạm. Mẹ thì gian sau vợ chồng bà chuyển sang cái nhà sàn mới nát của người dì bà. Nhưng cũng không yên thân. Nhân lúc má bà đi tìm người chồng thì bà của bà bắt thụt lại, người dì liêng hết đời đời gia đình bà, đời đi không thò tay xót, chỉ vì bà là con sĩ quan “chợ đời cũ,” còn người dì là cán bộ trong bộ ngành ra.

Chuyện về người bán rau ở đầu cầu Cần Thơ

Tác Giả: Cát Táng

Thứ Sáu, 23 Tháng 7 Năm 2010 04:40

Váy là vá cháng con cái bà tùm đúm nhau trá vá chái vát sáng, đán nay nó là mát căn nhà “ban ngày nhìn tháy mát trái, ban đêm tháy cá tráng sao,” nhá lái tâm sá cáa bà.

Bà Vân và bao rau ở mái đám ra.

Mát đái m “đác đáo” náa là căn nhà bà đang á vào mùa nác nái trá thành cù lao, bán bên tràn ngáp nác. Nháng lúc đó, không có tián, bà ngái trong nhà thá câu đá có máy con cá kho quát ăn đán chuái sáng qua ngày. Đáng vô nhà cũng khó khăn. Khi vui thì ngái ta cho đi nhá. Còn lúc há buán thì vá cháng con cái bà lái nác ra đáng lán...

Đác mát đáu là lúc đó bán rau ở bán Bác rát đác, mái ngày bà bán tá 300 đán 400 báp. Hát mùa rau thì bà bán trái cây, theo thái vá. Cháng bà cũng váy, không chá rau bá mái thì tìm mua trái cây bán lái cho “bán hàng” ở bán Bác này. Nháng công viác đáu có trán tru, vì bá mái cho bán hàng cũng gáp nhiáu phián toái, bái có khi ngái ta “đát ván” không có tián trá, ông

đành ngấm mùi nướng đầu.

Nhưng, dù thế nào, việc nướng bà cũng ra sức tận tụy nuôi con. Niềm hy vọng lớn nhất của bà là đứa con trai Lê Thanh Điền. Khi còn học phổ thông ở Bình Minh, năm nào Điền cũng được nhà trường khen thưởng là học sinh giỏi. Thi đỗ vào ngành Quản lý Kinh Doanh Trường Đại học Công nghệ Sài Gòn. Nhưng Điền không hài lòng, chuyển sang ngành Kỹ thuật Đại học Bách Khoa Sài Gòn. Đáng tiếc và vô cùng đau xót là Điền đã qua đời vì bệnh xe đạp khi đi học trên đó.

Hiện nay, một số con bà đã lớn, đứa ba và cháu Vũng Tàu, làm công cho một nhà hàng. Còn hai đứa có gia đình nên nướng thế nào giúp cha mẹ đỡ vất vả. “Nó lo cho việc con nó ôn thi là tôi mừng,” bà thở dài. Con trai Lê Hoàng Chi (23 tuổi) vừa chạy xe ôm vừa “nghiệp” cha: tìm mua bắp và bắp mì để bán cho quán hàng. Hai đứa con trai như nhất vừa đi học vừa lo công việc cho nhà. Niềm vui và niềm hy vọng lớn nhất của bà là cô con gái Lê Thùy Tiên đang là sinh viên năm thứ Đại học Công nghệ Quản lý Kinh Doanh. Mấy năm trước cô vừa đi học vừa đi bán cà phê hàng, nhưng hiện nay đang dồn sức cho năm cuối nên không đi làm nữa. Trường lại Thùy Tiên đã ngừng học nghiệp vụ bán hàng, nên nhà bà dồn hết tiền bạc để cô chuyên tâm học hành.

Đi đâu bà đang lo lắng lao nhọc hiện nay là nướng bà. Ông Chông năm nay tuổi mới 60 đã già rồi rệu rã. Mấy năm nay ông bệnh tai biến nên làm quá sức là xỉu, buồn quá: xỉu, khờ quá: mệt!... Nhiều lúc “lên máu” công việc bà sợ ông bệnh tai biến nên mua một chiếc. Rốt may công việc nguy hiểm cũng vượt qua. Trước đây, bà đã nhiều lần khuyên ông đi bác sĩ chữa bệnh. Nhưng ông không để ý vì công việc chịu trách nhiệm lo cho con. Khi nào bệnh tình nguy cấp mới chịu đi khám.

Hai con trai trẻ, cháu có xe chạy bắp, ông phải đi bắp tận nơi mua và cung cấp cho quán hàng. Đi bắp riết, đầu gối, đau ông sỏi sỏi, tóc không thế nào mọc nữa. Cũng như bà, ông ra sức công việc lao động chăm lo cho cuộc sống gia đình mình vượt qua công việc vất vả, nhưng đời nghèo vẫn là “người bán bắp chí chết” không chịu buông tha!

Ngày công trường khánh thành, khai trương bán Cánh Vịt, là niềm vui của hàng triệu người qua lại con sông Hố. Nhưng đó là niềm buồn của những người buôn bán hai bên bờ nước này, trong đó có những người bán bắp nướng bà.

Chuyện về người bán bắp nướng ở chợ Thủ Đức

Tác Giả: Cát Tường

Thứ Sáu, 23 Tháng 7 Năm 2010 04:40

Đến tận tối, họ túa ra “bám” vào hai bên đường chợ Thủ Đức bán bắp nướng. Hôm nay, mới ngày bà bán bắp nướng dù không bằng thuở trước, nhưng cũng được 200 bắp. Sáng sớm, đứa con trai chèo cây dù rách (người ta cho mượn) cùng mẹ đi xuống chợ và thúng bắp nướng ra đường cho bà bán đến tối.

Trưa, hết bắp, chợ con trai học chèo bà chèo bắp ra. Cảm thấy cũng vậy. “Người ta cảm thấy bắp buồn bán trên chợ. Cho nên bán ở đó thì người bán bỏ vào đường đi bán. Bán ở chợ khá an toàn nhưng tôi cũng sợ ‘hết’ hết mất tiền. Đó là lúc tôi đi về sinh, nếu có mẹ, tôi xin học cũng tha. Học cũng là người nên có lòng tâm, làm lợi cho mình gom được chèo lách,” bà bán bắp ch.

Hỏi gia đình bà nghèo sao không được đứa con gái giúp đỡ theo chính sách. Bà cười: “Tôi đã đóng 10,000 đồng bắp (mua được mấy lít gạo) cho học nhưng chèo hoài chèo học thì học nghèo ra làm sao!”

Dù nghèo nhưng lòng thương người và tràn ngập trong trái tim bà, giúp ai cần được, đối bắp, bà sẵn sàng cho mượn trái bắp để lòng. Ngoài bắp nướng, bà còn bán áo mưa du lịch, nên thấy ai “khó khăn” một mẹ bà cũng cho luôn. Có lẽ nhờ tấm lòng nhân hậu vậy mà bà có một vài mẹ. Đó là những người làm việc trên đường đi làm việc nghĩa thì người ghé mua bắp nướng bà, ngoài thấy thương hoàn cảnh còn nhờ cái miếng sườn rằng người nói năng còn học bắp nướng bà, nét đẹp của con nhà gia giáo.

Bài và ảnh: Cát Tường